

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου ὑπ' Αρ. 10,321 διωρίσθησαν:

Ὁ μὲν Κύριος Γεώργιος Σουλτάνης Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἐπαρχιῶν Ζυγοῦ, Βενετικου, καὶ Βλοχου.

Ὁ δὲ Κύριος Μάρκος Δαμιράλης Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Ξηρομέρου, Βονίτης, καὶ Βάλτου.

Αρ. 474. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΑΝΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ
Πρὸς τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν εἰς τὴν Ναύπακτον στρατεύματα.

Διακήρυξις.

Κυματίζει τέλος πάντων ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ναυπάκτου, καὶ τὸ σεμνὸν τοῦ Σταυροῦ σημεῖον μετὰ παρέλευσιν ἤδη 140 ἐτῶν ἀνυψήθη πάλιν εἰς τὰ ὑψηλὰ ταῦτα τείχη. Ἐνῶ δὲ ἅπαντες προσφέρομεν τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς μας εἰς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν χαρίσαντα εἰς ἡμᾶς τὴν μετ' ἡλίγων πόνων ἀπόκτησιν τοιοῦτου περιφήμου φρουρίου, πρέπει καὶ νὰ ἐμολογήσωμεν, ὅτι ἡ φιλάνθρωπος αὐτοῦ πρόνοια ἐμπόδισε πᾶν ἀπεικταῖον, ὅσπερ ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος θορύβου ἠδύνατο νὰ προκύψῃ, καὶ οὕτως ἡ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ὑπόληψις ἐμεινεν ἀμεμπτος, καὶ μᾶλλον ἠυξήθη διὰ τὸ λαμπρὸν ταῦτο ἀπόκτημα.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἔλθων ἐπί τηδες ἐνθάδε καὶ αὐτόπτης γενόμενος τῆς προθυμίας τοῦ στόλου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, μετὰ διέταξε νὰ ἐκφρασθῇ τὴν πληρεστάτην του εὐχαρίστησιν πρὸς τὸν Ναύαρχον Κ. Ἀνδρέαν Μιαούλην συντελέσαντα μεγάλως μετὰ τὴν φρόνησίν του καὶ μετὰ τὴν ἀκάματον δραστηριότητά του εἰς τὴν καλὴν τῶν ἐπιχειρημάτων μας ἔκθεσιν, πρὸς τὸν Ἀ' χιλιάρχον Κίτσον Τζαβέλαν, τὸν ἱππάρχον Χ. Χρήστον, τὸν Συνταγματάρχην Πιέρην, τὸν ἀξιωματικὸν Βούλγαρη, τὸν Ταγματάρχην Σονιέρ, τὸν ἀρχηγὸν Ρούκην, τοὺς πεντακοσάρχους Βέρρη, Χρηστον Φωτομάραν, Γιαννοῦσιν Πανομάραν, καὶ πρὸς ἀπαξάπαντας τοὺς στρατιωτικὰς τοὺς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλατταν ἀγωνισθέντας εἰς τὴν πολιορκίαν ταύτην· ἐτι δὲ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν Ἰωάννην Κωλοκοτρώνη καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἀξιωματικὸς

καὶ στρατιώτας Πελοποννησίους ὡς συνεργοὺς προθύμους εἰς τὰ ἐπιχειρήματά μας.

Ἡ Α. Ε. εὐαρεστήθη νὰ διερίσῃ εἰς δωρεάν, εἰς μὲν τὰ κατὰ ξηρὰν στρατεύματα Γρόσ. χιλιᾶδες 45, εἰς δὲ τὸν στόλον χιλ. 15, εἰς δὲ τοὺς πυροβολιστὰς καὶ τακτικούς χιλ. 4, τὰ ὅποια δέλουν διανεμηθῇ ἀμέσως παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Στρατεύματος Ἐπιτροπῆς κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν σωμάτων καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου (*).

Ἕλληνες! Ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ εἰς πᾶν ἐπιχείρημα δίκαιον, καὶ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τακτικὴν καὶ φιλάνθρωπον. Ἡ Κυβέρνησις ἀγωνίζεται ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὴν ἀρχαίαν του λαμπρότητα καὶ εὐνομίαν.

Στρατιῶται! Ἡ νεῦσις τοῦ Θεοῦ, ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος, καὶ ἐκεῖνη τοῦ Κυβερνήτου σᾶς προσκαλοῦν εἰς νέους ἀγῶνας. Ἀκούσατε τὴν φωνὴν ταύτην, καὶ συνδράμετε προθύμως, καὶ μετὰ τὴν ὁποῖαν χαρακτηρίζεσθε γενναίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν σᾶς, διὰ νὰ ἀπολαύσετε μετ' ὀλίγον τοὺς καρποὺς τῶν πόνων σας.

Ἐν τῷ δικρότῳ ἡ Ἑλλὰς, τῇ 28 Ἀπριλίῳ 1829.

Ὁ Πληρεξούσιος κτλ.

Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἡ συνθήκη τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου τῆς Ναυπάκτου ἐξετελέσθη μετὰ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν, καὶ οἱ στρατιῶται καὶ ναῦται μας οἱ ἐκεῖ ἀγωνιζόμενοι ἀπέδειξαν μετὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ σέβας τῶν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης πόσον εἶναι ἀξίπαινοι. Ἐχομεν δὲ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φέρωμεν πρὸς τοῦτο καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτοῦ τοῦ πασᾶ περιεχομένης εἰς τὰ ἑξῆς ὅσα αὐτοῦ γράμματα πρὸς τὸν Ναύαρχον Μιαούλην.

Φίλε Κύριε Μιαούλη,

Δὲν ἔχω ἄλλο νὰ σᾶς εἰπῶ, ἐκτὸς ὅτι κινούμενος ἀπὸ αἰσθήματα φιλίας ἀπὸ τὴν γνωριμίαν μας, καὶ κινούμενος συχνὰ ἀπὸ τὰς συνήεις καλοσύνας σας, ἐνεργουμένης ὁλοένα καὶ διὰ τοῦ νιοῦ σας, σᾶς γράφω διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσω τὴν παιτιοτινὴν φιλίαν μου.

Τὸ καίκιον, τὸ ὅποῖον διὰ χάριν μου ἐστείλατε μετὰ τοὺς

(*) Εἶναι ἀξιοσημεῖοντος ἡ γενναιότης τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, οἵτινες μολονότι εἶχον δίκαιον νὰ μετέβωσι τῶν πλεονέκτησιν λαφύρων τῶν ἐντὶ φρουρίου τῆς Ναυπάκτου ἐνδεθέντων, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ λογίζεται ἀνωτέρα τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἡρασίμων, μολονότι τοῦτο εὐχαρίστως παρητήθησαν ἀπ' αὐτῶν, ἀρκεσθέντες εἰς τὴν μικρὰν ἀνταμοιβὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Α. Ε. εὐαρεστήθη νὰ διορίσῃ εἰς αὐτοὺς.
(Σημ. τοῦ Συντάκτου.)

ἀνθρώπους μου, ἦλθε σήμερον εἰς τὸ ὅποιον μὲ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ ἐμῶ ὑπὸ τὸν σᾶς, εὐρισκόμενοι πλησίον τοῦ Με-
σογγίου. Δὲν ἔχω ἄλλο, Κύριε, παρὰ νὰ σᾶς προσφέρω
τὸ σῆμα καὶ τὴν φιλίαν μας.

Ὁ φίλος τῆς γενναιοτήτός σας

Χατζῆ Ἰμπραϊμ πασας.

Ἐν τὸν Γενναϊότατον Ἀρχιναύαρχον Καπετὰν
Ἰνδρέαν Μιαούλην.

Σήμερον πρὸς τὸ ἐσπέραις ἐφθάσαμεν εὐτυχῶς ἀπέναντι
Πορείας, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ ὁ υἱός σας Καπετὰν
Ἰωάννης, εἰς τὸν ὅποιον μὲ ἐπαρῶκατε, μᾶς ἐβγαλεν εἰς
Πορείαν μὲ ὅλας τὰς περιποιήσεις καὶ μὲ ὅλα μας τὰ
ὑποχόντα. Ὅθεν σᾶς εὐχαριστῶ κατὰ χρέος, καθὼς καὶ
ἡμεῖς εὐχαριστήθημεν ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐν τῷ
πολεμῷ σας εὐρισκόμενους, καὶ δὲν δέλω ἀλησμονήσῃ τὴν
ἄκραν μας φιλίαν, ἐπειδὴ καὶ εὐχαριστήθημεν μεγάλως,
ὅτι ὅλα μας τὰ πράγματα μᾶς ἐβγήκαν σῶα, καὶ χωρὶς νὰ
μᾶς λείψῃ τὸ παραμικρόν.

Ὅθεν καὶ μένω μὲ ὅλον τὸ σῆμα.

Πρέβεζα, τῇ 26 Ἀπριλίου 1829.

Χατζῆ Ἰμπραϊμ πασας.

Ἀναχωρήσαν ἐκ Πορείας ὁ Μαρσεάλος Μαρκίων Μαιζών, τὴν
καρτέλινον Δευτέραν εἰβὴ ἐξ Ὑδρας, καὶ ἐπεσκέφθη ἐπὶ πο-
δὸν τὴν διὰ τὰ ναυτικά κατορθώματα λαμπρὰν καὶ ἀξιόλογον
ταύτην νῆσον. Ὑπεδέχθη δὲ καὶ ἐκεῖ, ὡς λέγεται, μὲ τὰν ἀνηκού-
σαν τιμὴν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρωτόκολλον τῆς 16 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐφαιέρωσεν, ὅτι ἡ ἀπο-
φασισθεῖσα ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν 19 παρελθόντος Ἰου-
λίου ἐκστρατεία ἐξεπλήρωσε τὸν εὐθὺν καὶ ἄμεσον σκοπὸν
τῆς, κατορθώσασα ὁλοκλήρως νὰ παύσῃ αἱ κατὰ τὴν Πε-
λοπόννησον ἐχθροπραξίαι καὶ ἐντελῶς νὰ εὐκαιρηθῇ τὸ μέρος
ἐκεῖ ἀπὸ τὰ Λίγυπτιοτουρκικὰ στρατεύματα.

Καθυπέβαλεν ἐπομένως εἰς τὸ συμβούλιον σχέδιόν τινα
περιεχόμενον εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ σημεῖον Α ὑπό-
μνημα, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον εἶναι νὰ καταστήσῃ
τοῦ, διὰ τῆς συμμαχίας ἡσυχάσαντας τοῖς, ἀσφαλεῖς ἀπὸ
πάσης ἐπιδρομῆς, καθ' ἣν στιγμήν τὰ Γαλλικὰ στρατεύ-
ματα ἐτοιμάζονται ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ αὐτοὺς.

Οἱ Κύριοι Πληρεξούσιοι τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ
τῆς Ῥωσσίας, ἀφ' οὗ ἐξέτασαν τὰ παρουσιασθέντα ἀπὸ τοῦ
Πληρεξουσίου τῆς Γαλλίας σχέδια, ἐγνωστοποίησαν, ὅ μὲν
πρῶτος διὰ τοῦ ἐπισυναπτόμενου ὑπὸ τὸ σημεῖον Β ἐγ-
γράφου, ὃ δὲ δεύτερος διὰ τοῦ ἄλλου ὑπὸ στοιχείον Γ, πρὶν
εἶναι μεταξὺ αὐτῶν τῶν σχεδίων, τὸ ἐποῖον τοὺς φαίνεται
κατὰ προτίμησιν παραδεκτὸν τότε καὶ εἰ τρεῖς Πληρεξού-
σιοι συνεφώνησαν κατὰ τὰ ἑξῆς:

Α'. Ὅτι δέλει ἀφεθῇ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν τὸ
νὰ κρίνῃ, εἰς εὐκαιρίαν τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον, δὲν
εἶναι ἀπογκαῖον νὰ φυλάξῃ ἐν αὐτῇ πρὸς τινὰ καιρὸν ἀρ-
μὸν τινα ἐκ τῶν στρατευμάτων.

Β'. Ὅτι ἡ Πελοπόννησος, αἱ παρακειμένης νῆσοι, καὶ
αἱ κεινὲς ἐπαρχίαι, Κικλάδες, θέλουσι τεθῇ ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Ἀδελφῶν, ὥς ὅτε ἡ τύχη αὐτῶν
τοῦ τῶν κατισθῇ διὰ κεινῆς συμφωνίας μετὰ τῆς
Πόρτας, χωρὶς ὅμως ἐκ αὐτῶν νὰ ἐκπῇται, ὅτι δέλει κατ'
ἐκείνην τὴν ἐξέτασιν περὶ τῶν ἀποφασιστικῶν κρίσεων,

τὰ ὅποια ἔχουν νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ζητήματος
τούτου μέλλοντος ν' ἀποφασισθῇ εἰς τὴν διαπραγματεύσιν,
ἣτις δέλει ἀνοιχθῇ μετὰ τῆς Πόρτας, καὶ τὴν ὅποιαν ἡ
Δύναμις αὐτὴ θέλει ἐκ νέου προσκαλεσθῇ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως.

Ἀπεφασίσθη περιπλέον, ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ Ἀδελφαὶ θέ-
λουσι γνωστοποιήσῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν
Αὐλὴν διὰ διακηρύξεως, τὴν ὅποιαν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Πρέσβυς τῶν Κάτω Χωρῶν δέλει παρακαλεσθῇ νὰ παρευ-
σιάσῃ εἰς τὴν Πόρταν, ὅτι αὐταὶ λαμβάνουν τὴν Πελοπόν-
νησον, τὰς παρακειμένας νήσους, καὶ τὰς Κικλάδας, ὑπὸ
τὴν προσωρινὴν τῶν ἐγγύησιν.

Ἡ διακήρυξις αὕτη εὐρίσκεται καταχωρημένη εἰς τὸ πα-
ρὸν πρωτόκολλον ὑπὸ τὸ στοιχείον Δ.

Ἐν Λονδίνῳ, 16 Νοεμβρίου 1828.

ΛΙΕΒΗΝ. ΠΟΛΙΓΝΑΚ. ΑΒΕΡΔΕΙΝΟΣ.

Διακήρυξις πρὸς τὴν Πόρταν.

Ἡ διακήρυξις τῆς 11 Αὐγούστου 1828, ἣτις ἐδό-
θη εἰς τὸν Ῥεῖζ Ἐφέντην διὰ τοῦ Πρέσβους τῶν
Κάτω Χωρῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγά-
λης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἔκαμε τὴν Ὑψη-
λὴν Πόρταν νὰ γνωρίσῃ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν σκοπὸν
τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐκστρατείας. Τὸ ἄμεσον
ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον αἱ τρεῖς Δυνάμεις προέθεντο
δι' αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας, κατορθώθη. Ἡ ἀναχώρη-
σις τοῦ Ἰβραήμ πασα καὶ τὸ ἀδείασμα τῶν φρουρίων
ἀπὸ τὰ Αἰγυπτίотουρκικὰ στρατεύματα ἔκαμαν νὰ
παύσῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον χύσις τοῦ ἀνθρωπίνου
αἵματος, καὶ ἀποκατέστησαν τὴν γαλήνην εἰς αὐτὸν
τὸν τόπον.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῶν Δυνάμεων ἤθελε μένει ἀ-
τελές, ἂν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν στρατευμάτων
τῶν οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ἤθελον εὐρεθῇ
ἐκτέθειμένοι εἰς νέας ἐπιδρομὰς. Ἡ ἀξιοπρέπειά των
λοιπὸν ἀπαιτεῖ νὰ τοὺς ἀσφαλίσωσιν.

Ὅθεν, ἐκὼ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῶν Συμμά-
χων προδιατίθενται ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν Πελο-
πόννησον ἐκπληρώσασαι τὴν εἰρηνικὴν τῶν ἀποστα-
λῆν, αἱ τρεῖς Ἀδελφαὶ διακηρύττουν εἰς τὴν Πόρταν
ὅτι, ἕως οὗ ὁριστικὸς συμβιβασμὸς ἐκ κοινῆς συμφω-
νίας ἤθελε κανονίσῃ τὴν τύχην τῶν ἐπαρχιῶν, τὰς
ὁποίας ἡ συμμαχία ἔκαμε νὰ κατασχεθῇ στρατιω-
τικῶς, θέτουν τὴν Πελοπόννησον, τὰς παρακειμένας,
καὶ τὰς κοινῶς λεγόμενας Κικλάδας νήσους ὑπὸ
τὴν προσωρινὴν τῶν ἐγγύησιν, καὶ κατὰ τοῦτο νομί-
ζουν ὡς ἐχθροπραξίας κατ' αὐτῶν τῶν ἱδίων τὴν
εἰσβολὴν ὅποιασδήποτε στρατιωτικῆς ἐνέργειας εἰς
αὐτοὺς τοὺς τόπους.

Γνωστοποιῶσιν αὕτην τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν
Ὑψηλὴν Πόρταν ἢ Γαλλία, ἢ Μεγάλῃ Βρεταν-
νία, καὶ ἢ Ῥωσσία, ἀναγνωρίζον τὸ πνεῦμα τῆς
φρονήσεως μὲ τὸ ὅποιον ἀπέφυγε νὰ μακρύνῃ χωρὶς
ὀφελείαν τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου εἰς τὴν Πελοπόν-
νησον. Ἐλπίζον δὲ ὅτι ὁδηγημένη πάντοτε ἀπὸ

τὸ αὐτὸ πνεῦμα, θέλει ἐπιθυμήσει νὰ θέσῃ τέλος πάντων ὅρον εἰς πράγματα, τὰ ὅποια ἀπὸ ὀκτῶ χρόνων κρατοῦσιν ὅλην τὴν Εὐρώπην εἰς στάσιν ἀνησυχίας καὶ ταραχῆς, καὶ ὅτι θέλει συγκατατεθῇ νὰ ἔμβῃ μὲ τὰς τρεῖς Αὐλὰς εἰς διαπραγματεύσεις ὅλως φιλικὰς καὶ εὐνοϊκὰς διὰ τὴν τύχην καὶ τὴν τελείαν εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Λονδίῳ, 16 Νοεμβρίου 1828.

ΛΙΕΒΗΝ, ΠΟΛΙΓΝΑΚ, ΑΒΕΡΔΕΙΝΟΣ.

Λόγος εὐχαριστήριος.

Τί ζοφερός οὐρανός, τί πυκνὰ καὶ σκοτεινὰ νέφη, τί φρικταὶ καὶ τρομεραὶ καταιγίδες ἐσκέπαζαν πρὸ ὀκτῶ ἡδὴ ἔτων τὴν ἐλευθερωμένην νῦν κλασικὴν γῆν τῆς ποθητῆς μας πατρίδος! Τί κλαυθμούς, τί ὀδυρμούς, τί θλίψεις, τί πικρὰ βάσανα, τί σκληρὰν καὶ βάρβαρον τυραννίαν, τί ζωώδεις σφαγὰς, τί δολοφονίας, τί σκληρὰς καὶ πικρὰς ὕδρεις, τί ἀνηκούστους ἀτιμίας, τί ἄλλας ἀπειροὺς βαρβαρικὰς πράξεις δὲν ὑπέφερον ἀκατάπαυστα οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν σεβαστοὶ συναδελφοί μας; Ἀλλ' ἐξαίφνης, ὡ γλυκύτατον αἶσθημα, ὅποιαν οὐράνιον ἀγαλλίασιν, ὅποιαν ἀνέκφραστον χαρὰν, ὅποιαν ἀπροσδόκητον ψυχικὴν ἡγεμίαν ἔφερε πᾶσαντα εἰς τὸ σεβάσμιον αὐτὸ ἔδαφος ἡ ἱερὰ καὶ ἀμόλυτος σάλπιγξ τῆς ποθητῆς μας ἐλευθερίας! Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πάλιν, παρ' ἐλπίδα, ὅποια ἀπροσδόκηται ψυχικὰ ταραχαί, ὅποια δυστυχία τρομερώτερά παρὰ τὰς προτέρας ἐπέπεσαν ἀνελπιδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μας! Οὐτυφλὸς καὶ θηριόμορφος φθόνος, αἱ κακεντρεχεῖς καὶ ζηλότυποι συνεργίαι, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ ματαιότης ἐξωοιγόνουν ἀνηλεῶς εἰς τὰ στήθη τῶν εἰλικρινῶς συναγωνισθέντων σεβασμίων συναδελφῶν μας τὴν ὀλέθριον καὶ φθοροποιὰν ἔχιδναν, τὴν διχόνοιαν, ἥτις ὀλίγον ἔλλειψε νὰ καταφάγῃ αὐτοὺς ἀσπλάγχχνως καὶ νὰ σβύσῃ ἀναξίως διὰ παντὸς τὴν ἐπισφραγισθεῖσαν ἡδὴ ἐλευθερίαν μας! Τότε δὲ πλέον, ὅποια πικρὰ δάκρυα, ὅποιοι πικροὶ ἀπχωρισμοί, ὅποια θλίβερά τρυφερά αἰσθήματα τοῦ μητρικοῦ καὶ νυῖκου φίλτρου, ἐν συντόμῳ, ὅποια ἀπάνθρωπος καὶ μυριεσάρδαρος δουλεία καὶ αἰχμαλωσία τῶν φιλότατων συναδελφῶν μας, καὶ μάλιστα τῶν δύο κλειῶν πολυπαθῶν φρουρῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡγουν τοῦ ἀθανάτου Μεσολογγίου καὶ τῶν ἀειμνήστων Ψαρρῶν μας! Χάρις ὅμως εἰς τὴν ἀκαταόητον πρόνοιαν τοῦ ὑψίστου, χάρις εἰς τὴν ἀειμνήστον συμμάχίαν τῶν τριῶν ἐπιγείων δικαίων κριτῶν μας, χάρις εἰς τὴν ἔνδοξον καὶ εὐεργέτιδα ἡμῶν Γαλλίαν, χάρις εἰς τὸν καλοκάγαθον ἡμῶν φιλέλληνα τὸν Ἐξοχώτατον Ἀρχιστρατάρχην Μαρκίωνα Μαιζῶνα, χάρις εἰς τὸν σοφὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, χάρις εἰς τὰ φιλόφρονα, φιλελεύθερα καὶ φιλελληνικὰ πνεύματα, τὰ ἀνάξια δὲ ἡμᾶς ἐκεῖνα κακὰ ἐξαλείφονται πλέον καὶ παύουν ὁ δυστυχὴς καὶ ἀπελπισμένος Ἕλλην ἀρχίζει ν' ἀναγνωρίζῃ ἡδὴ, μὲ χαρὰν ὁμοῦ καὶ δάκρυα συμπάθειας, τὴν πατρίαν αὐτοῦ γῆν. Ζημωμίην καὶ ἀχνίζουσιν ἔτι ἀπὸ τὸ συγγενικὸν αἷμα. Ραγίζεται μὲν ἡ εὐαίσθητος ψυχὴ ἐκάστου Ἑλλήνος, βλέπων αὐτοῦ τὴν πατρικὴν καὶ ἑστίαν κατεδαφισμένην καὶ βαμμένην ἔτι ἀπὸ μητρικὸν ἢ νυῖκον αἷμα, παρηγορεῖ ὅμως τὴν λύπην τοῦ ἡ ἀθανάτος ἐλπίς τῆς ἀνακτήσεως καὶ ἀναγεννήσεως αὐτῆς. βλέπει ὡς πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν τὰ συγγενικὰ πτώματα, καὶ

σβύνει εὐθὺς πάλιν ὁ ἴδιος τὴν ἀναμμένην φλόγα ἐκτὸς ψυχικῆς θλίψεως τοῦ, ἀκούων μόνον τὴν φωνὴν τῆς ἀμύρου σάλπιγγος τῆς σεβαστῆς ἡμῶν ἐλευθερίας· συναθροίζει τὰ συγγενικὰ ὅσα καὶ τὰ φυλάττει ἀνέπαφα, μὴπως παροργίσῃ τὰς περιίπταμένας ἐκεῖ ἱερὰς σκιάς τῶν ἀναξίως φονευθέντων συγγενῶν του. Ὅλα λοιπὸν ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ ποθητὰ εἰς τοὺς τρεῖς ἀειμνήστους εὐεργέτας ἡμῶν χρεωστοῦνται βέβαια ὅλα ταῦτα, εἰς τὴν εἰλικρινῇ καὶ φιλελεύθερον Γαλλίαν, τῆς ὁποίας ὁ φρόνιμος καὶ σεβάσμιος Ἀντιπρόσωπος Μαρκίων Μαιζῶν, μόλις ἐπάτησε τὸ πατερνημῆνον ἔδαφος τῆς πολυπαθοῦς Πελοποννήσου, κ' εὐθὺς τὰ πάντα μετήλλαξαν μορφήν, εὐθὺς τὰ πάντα μετελάμβανον ψυχὴν ἐν ταύτῳ καὶ ζωὴν, εὐθὺς τὰ πάντα ἐχορήγουν ἀξιολόγους εὐκαιρίας εἰς τὸν φρόνιμον ἡμῶν Κυβερνήτην, διὰ νὰ τὰ συρρυθμίσῃ καλῆτερα καὶ συμφερέτερα ὅλα ταῦτα, λέγω, εἰς τὴν ἀδιάκοπον φροντίδα καὶ ἀκάματον ἐπιμέλειαν τοῦ ἀποσταλθέντος εἰς τὴν δυστυχὴ μας πατρίδα τοῦ φιλέλληρος ἡμῶν Μαιζῶνος, πρέπει ἀναμφισβήτως ν' ἀποδίδωνται ὅλα ταῦτα, εἰς τοὺς φιλέλληνας.

Ἡ σεβαστὴ καὶ ἀμόλυτος ἡδὴ ἐλευθερία ἡμῶν, διακηρύττουσα πρὸς τὸν ἀπανταχοῦ τὸ φιλανθρωπικὸν αἶσθημα τῶν ἀξιωματημονεῦτων εὐεργετῶν μας, καὶ ἐντυπώνουσα μὲ τὴν λιγυρὰν φωνὴν τῆς βαθείας εἰς τὴν ἀτάραχον νῦν ψυχὴν τοῦ αὐτόχθονος Ἑλλήνος τὴν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην μας, ζητεῖ καὶ θερμῶς ποθεῖ μετέπειτα, στήνουσα τὸν θρόνον αὐτῆς ἐπάνω εἰς τὰ σωζόμενα ἔτι πατρικὰ λείψανα τῶν κλειῶν Ἀθηνῶν, νὰ διαλαλήσῃ ὀλίγα τί ἐκεῖ λιγυρὰ, νὰ συναθροίσῃ τὰ εἰλικρινῶς συναγωνισθέντα τέκνα τῆς, νὰ στεφανώσῃ αὐτὰ δι' ἰδίας χειρὸς τῆς με στέφανον ἀθανασίας, καὶ νὰ ἐγχαράξῃ τὰ σεβάσματα αὐτῶν ὀνόματα εἰς στήλην ἱερὰν καὶ ἀνέπαφον, εἰς στήλην στεφανωμένην αἰωνίως μὲ ἀμαράντους κλάδους· ἐκεῖ δὲ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ τάχιστα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τὸν φιλέλληνα ἡμῶν Μαιζῶνα, τὸ φίλτατον καὶ σεβαστὸν τέκνον τῆς φιλελευθέρας Γαλλίας· ἐκεῖ κυρίως ἐπιθυμεῖ νὰ στεφανώσῃ αὐτὸν μὲ στέφανον αἰωνιότητος· ἐκεῖ πρὸ πάντων εὐχεται νὰ στήσῃ μὲ τὸν καιρὸν χορὸν ἀγαλμάτων σεβασμίων, χορὸν ἀγαλμάτων ἱερῶν, τῶν τριῶν φιλανθρώπων βασιλέων καὶ τοῦ φιλέλληρος τοῦ Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Μαιζῶνος.

Ἡδὴ ὅμως δὲν δυνάμεθα βέβαια νὰ ἐκφράσωμεν ἄλλῳ τὴν εὐαισθησίαν μας, δὲν δυνάμεθα νὰ δείξωμεν ἄλλῳ τὴν εὐγνωμοσύνην μας, παρὰ, ἀτενίζοντες πρὸς τὸν οὐρανὸν τοὺς δακρύοντάς ἀπὸ χαρὰν ὁμοῦ καὶ λύπην ὀφθαλμούς μας, νὰ ἐκφωνήσωμεν ὅλοι ὁμοῦ μεγαλοφώνως καὶ μὲ συμπάθειαν: Ζήτω ἡ σεβαστὴ καὶ ἀμόλυτος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν Συμμαχία, Ζήτω ἡ φιλελευθέρα καὶ εὐεργέτις ἡμῶν Γαλλία, Ζήτω ὁ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν Μαρκίων Μαιζῶν, Ζήτω ὁ σοφὸς καὶ φρόνιμος ἡμῶν Κυβερνήτης, Ζήτωσαν οἱ φιλέλληνες, Ζήτω τὸ ἔθνος ἡμῶν!

Ἐν Αἰγίνῃ, 26 Ἀπριλίου 1829.

Ἰ. Λεοντίδης.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὸν 17 Ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος σας ἀνέγνωσα ἐν μακρὸν ἄρθρον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Κύριον Βεάκην. Ἦτον βέβαια ἀνάρμοστον, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔδει τὸν κόπον νὰ συνερισθῇ τις τοιαύτην λογομαχίαν. Ἀλλ' εἰς τὸν 26 ἀριθμὸν ὁ αὐτὸς ἢ ἄλλος ἀνώνυμος γράφει καὶ δεύτερον ἄρθρον περὶ

τῆς 7ης ὕλης. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐξακολουθήσειν γίνεται πλέον φανερόν, ὅτι τὰ γραφόμενα δὲν περιορίζονται εἰς ἀπλὴν ἐπίδειξιν, ἀλλ' ἀνάγονται ὡς σύστημα προσχεδιασμένον, παρακαλῶν Κύριε, νὰ καλαχωρήσῃς πρῶτον τὴν παρούσαν μου πρὸς τὸ πρῶτον ἄρθρον ἀπάντησιν.

Ὁ γινώσκων τελείως τὸν Κ. Βεάκη καὶ ἐπομένως δὲν ἔχω κάμμιαν αἰτίαν φιλοπροσωπίας. Πολλοὶ μάλιστα διίσχυζοντο, ὅτι ἄλλος ἔγραψε τὴν διατριβὴν, καὶ ἐκεῖνος τὴν πᾶν ἔγραψε μόνον· ὥστε δὲν ὑπάρχει κάμμία προσωπικὴ αἰτία. Ἐπειτα τὰ ὀνόματα εἶναι ἀδιάφορα· διὰ τοῦτο ἂς ἐξετάσῃμεν τὰ πράγματα.

Ὁ γράψας, ὅποιος καὶ ἂν εἴναι, διαιρεῖ τὴν διατριβὴν του εἰς δύο μέρη· εἰς τὸ πρῶτον ἀγωνίζεται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διὰ τὰς ἐγκληματικὰς κρίσεις, ὁ δικαστὴς πρέπει νὰ γνωρίζῃ κατὰ βάθος τὴν νομικὴν, ἢ, καθὼς τὴν ὀνομάζει αὐτὸς μετ' ὀλίγα γεμῶτον, νομοδιδασκαλίαν· ἐλαττώσθη τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἐκλογὴν· ἢμποροῦσε νὰ ἀπαιτήσῃ τὰ νομικὰ φῶτα διὰ τὰς πολιτικὰς κρίσεις· ἀλλὰ τὰς ἐγκληματικὰς τὰ πλέον φωτισμένα καὶ εὐνομούμενα γένη τὰς ἐμπιστεύονται εἰς τοὺς ὀρκωτοὺς κριτὰς, οἵτινες λαμβανόμενοι κατὰ κλῆρον μεταξὺ τοῦ λαοῦ, δὲν εἶναι βέβαια νομικοί. Δὲν ἔχει λοιπὸν τόσον φόβον οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἥτις τοὺς λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν, καὶ ὄχι κατὰ κλῆρον· τοῦλάχιστον κινδυνεύει πολὺ ἀλιγώτερον ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἀπὸ ταῦτα γίνεται φανερόν, ἂν ἄλλοι περιπατήσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἢ ὅπως τοῦ γράψαντος εἶναι σκοτισμένος. Εἶναι ἀκόμη εὐκολώτερον ν' ἀποδειχθῇ πόσον σκοτεινότερον εἶναι τὸ φραστικόν του· τοῦλάχιστον ὁ τέταρτος παράγραφός του εἶναι ἀκατάληπτος. Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι προέρχεται ἀπὸ κακὴν μετάφρασιν τοῦ Ἰταλικοῦ κειμένου, τὸ ὅποιον ὁ μεταφραστὴς, ἢ δὲν ἐνόησεν ἀκριβῶς, ἢ δὲν ἠρμήνευσεν πιστῶς. Ὑποθέτουν καὶ ἄλλα πολλά· ἀλλ' οὐ περὶ παρωνυχίδος ὁ λόγος.

Ἦτον εὐκόλον νὰ ὁμιλήσῃ τις καὶ περὶ τῶν Λατινικῶν μαρτυριῶν, αἱ ὅποιαι εἶναι τόσον παράκαιροι, ἢ μᾶλλον παράσιτοι, ὅσον ἐναντίον τῆς ἀκριθείας· παραδείγματός χάριν ἡ περιεχομένη εἰς τὸν δεῦτερον παράγραφον μαρτυρία τῆς γραφῆς, διατί νὰ μὴν εἶναι Ἑλληνική; Καὶ οἱ ἀναγνώσται ἐννοοῦν καλῶτερα τὰ Ἑλληνικά, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γραφὴ εἶναι πρωτιμωτέρα ἀπὸ τὴν Λατινικὴν, ὅσον πρωτότυπον ἀπὸ μετάφρασιν. Ἐπειτα τὸ κείμενον τῆς γραφῆς λέγει ἄνδρας δυνατοὺς, ὄχι σοφοὺς, ὡς τὸ παραφθείρει ὁ Κ. Βεάκης. Καὶ ὁ Κικέρων, τὸν ὅποιον ἀναφέρει, ὁμιλεῖ διὰ νομικοὺς (juresconsultos), ὄχι διὰ δικαστὰς (judices)· τοῦτο μὲ ἐνθυμίζει, ὅτι ὁ Ἀντιγονος ἠρώτησεν τὸν Ψιττακίζοντα μαθητὴν· «τὰ αὐτὰ εἰσὶ τὰν δέλτοις ἐγγεγραμμένα.»

Εἶναι ἀστεῖον, ὅτι καὶ ἡ γραφὴ καὶ ὁ Κικέρων, τῶν ὁποίων φέρει μαρτυρίας, ὁμιλοῦν ἐναντίον τῆς γνώμης του. Ἐκείνη λέγει νὰ ἐκλεχθῶσι δικασταὶ ἄνδρες δυνατοί, θεοσεβεῖς καὶ δίκαιοι· ὁ δὲ Κικέρων πᾶν τὸ εἶπε ἄλλοι. Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κικέρωνος οἱ ἐγκληματικοὶ δικασταὶ ἐκλέγοντο εἰς τὴν Ῥώμην μεταξὺ τοῦ λαοῦ κατὰ κλῆρον, ὡς οἱ ὀρκωτοὶ κριταὶ σήμερον. Cetera. Orai. pro Cluentio, pro Murena, et pro Plancio.

Εἶναι ἀκόμη ἀστειότερον, ὅτι ὁμολογεῖ μὲν καὶ ὁ ἴδιος τὸν Βεκκαρίον καὶ Φιλαγγέρην ἐναντίους τῆς γνώμης του,

ἀλλ' ἔπειτα ἐπιχειρεῖ πλαγίως νὰ τοὺς διορθώσῃ, λέγων, ὅτι ὠμίλησαν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἐλησμόνησαν τὸ δίκαιον, τὸ ὅποιον αὐτοὶ κρίνει ἀναγκαῖον καὶ τὴν σημερινὴν διαδικασίαν. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι, καὶ πότε ἐγένεεν ἡ νεοφανὴς αὕτη διαδικασία, ἥτις διέφυγε τὴν γνώσιν τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀνδρῶν; Δὲν μᾶς κάμνει τὴν χάριν ὁ σοφὸς μας νομοδιδάσκαλος νὰ μᾶς τὸ διδάξῃ καὶ ἡμᾶς καὶ ἐκείνους;

Ἄλλ' εἶναι καιρὸς νὰ ἐλθῶμεν καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς διατριβῆς. Κατηγορεῖ τὴν ἠθικὴν τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν συνηγορίαν· ἀλλὰ ἂν οἱ κατηγορούμενοι κατεδέχοντο νὰ συνερισθῶν τὸν συκοφάντην των, οὔτε οἱ θαυμαζόμενοι ἀπὸ αὐτὸν συνηγοροί, οὔτε ἄλλοι δυνατώτεροί των, ἢμποροῦσαν νὰ τὸν σώσουν ἀπὸ τὴν δικαίαν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Θαυμάζει τὰ συνηγορικὰ προτερήματα τῶν συμπατριωτῶν του· ἀλλὰ τὰ πράγματα λόγων οὐ χρήζει. Ὅθεν μήτε οἱ ἑσταινοὶ τοῦ Κυρίου Βεάκη, μήτε αἱ κατηγορίαι ἄλλων τινὸς περιορίζουσιν τὴν κατ' ἀξίαν ἐνός ἐκάστου ἐκτίμησιν ἀποδεχόμεθα μ' ὅλον τοῦτο τὸ πατριωτικὸν φρόνημα τοῦ ἐπαινέτου των. Ἄν δὲν ἐφάνησαν ἀνώτεροι, δὲν εἶναι ἐκείνων σφάλμα. Τὸ πολιτικὸν σύστημα ἀναπτύσσει τὰ τοιαῦτα προτερήματα. Οὔτε ἡ Ἰταλίᾳ ἐγέννησεν ἄλλον Κικέρωνα, οὔτε ἡ νέα Ἑλλὰς νέον Δημοσθένην.

Ὁμιλεῖ καὶ περὶ ἄλλων ἐξηγούντων τὸν Γαλλικὸν Κώδικα. Δὲν ἠξέυρω, τί ἢ τίνας ἐννοεῖ, μηδὲ τίνας ἐνεκαγίνεται μνεῖα Γαλλικῶν Κωδίκων. Εἶναι ὁμῶς ἀνατρεπτικόν, ὅτι, ὅσοι θέλουσιν νὰ ἀπεωδᾶσουν τοὺς Κώδικας· τοὺτους, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ προσπιδάσων τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον, ἢ τὴν ὅποιαν ἐπαναλαμβάνει συχνὰ νομολογίαν μετ' ὅσον ἀπειρόκαλον φωνασκίαν. Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον βέβαιον, ὅτι τὰ νομικὰ σχελεῖα τῆς Γαλλίας εἶναι τοῦλάχιστον αὐστηρότερα ἀπὸ τὰ τῆς Ἰταλίας· τὰ ὅποια πολλάκις ἢ φήμῃ ἐκήρυξεν ὡς ἀργυρολογικὰ ἐργαστήρια διπλωμάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆς 10 Ἀπριλίου 1829.

Εἰς τῶν ἐν Ναυπλίῳ Συνδρομητῶν σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τῆς 6 Μαρτίου παύσαντος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, συναινέσει τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Δενδρολιβάνου Ἰονος, τίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ἀγκυρωμένον πλοῖόν του, ὀνόματι ὁ Ἅγιος Διονύσιος τῆς χωρητικότητος καὶ μετὰ τὰ ἐπιπλέον αὐτοῦ, ὡς ἡ καταγραφὴ εὑρισκομένη εἰς τὸ Δικαστήριον.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη δημοπρασία θέλει γυνῇ εἰς τὰς 4 Μαΐου ἡμέρᾳ σαββάτῳ.

Ἡ δευτέρα εἰς τὰς 8 τετάρτῳ.

Ἡ δὲ τρίτη καὶ τελευταία εἰς τὰς 13· δευτέρα εἰς τὰς ἑπτά καὶ δεκα μεσημβρίᾳ· ἀβυσθέντων τῶν φώτων· θέλει πὸ λάβει ὅστις ἐπιβάλη τὴν περισσότεραν τιμὴν, ὁ δὲ ἀγοραστὴς χρεωστὴ ἀμέσως νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ἐν τρίτον τῆς τιμῆς εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἡ παρούσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τίθενται ἀντίγραφα εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς Ἑρμοπολέως ταύτης.

Σύρα, τῆς 29 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου

ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΡΤΑΡΙΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ